

ข้อแตกต่างระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับเขตปลอดอากร

เขตสิทธิพิเศษทางภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร มี ๒ ประเภท ดังนี้

๑ คลังสินค้าทัณฑ์บน

กำหนดขึ้นเพื่อเป็นคลังสินค้าสำหรับเก็บสินค้านำเข้าโดยได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีอากรด้วย จึงมีความแตกต่างจากคลังสินค้าทั่วไปโดยสามารถเก็บสินค้านำเข้าได้นานกว่าและนำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ตามจำนวนที่ต้องการโดยไม่ต้องนำออกทั้งจำนวนที่นำเข้าและชำระภาษีอากรเฉพาะส่วนที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หากมีความประสงค์หรือมีความจำเป็นต้องส่งกลับออกไปต่างประเทศจะได้รับสิทธิงดเว้นอากรขาเข้าและขาออกจึงเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ค้า นอกจากนี้ยังสามารถประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและระเบียบปฏิบัติที่กรมศุลกากรกำหนด เช่น คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าและคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ (คสท.) เป็นต้น

สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและยกเว้นอัตราอากรศุลกากร ตามมาตรา๑๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๓๐ ลงวันที่๓๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๙ดังนี้

(๑๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบเครื่องจักร รวมทั้งเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ใช้กับเครื่องจักรดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นของตามพิกัดประเภทใดที่อธิบดีกรมศุลกากรอนุญาตให้นำเข้ามาเพื่อใช้ทำการผลิตสินค้าในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

การยกเว้นอากรและการกำหนดให้ของที่ได้รับยกเว้นอากรตาม(๑๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด

(๓๕)ของไม่ว่าจะอยู่ในพิกัดประเภทใดที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรซื้อจากคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่ตั้งอยู่ในสนามบินศุลกากร

การยกเว้นอากรตาม(๓๕) ให้ยกเว้นอากรสำหรับของ ดังต่อไปนี้

(ก)ของที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรซื้อเพื่อใช้เองเป็นการส่วนตัว หรือใช้ในวิชาชีพ ราคารวมกันไม่เกินสองหมื่นบาท

(ข) ของที่ใช้ในบ้านเรือนที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร เนื่องจากย้ายภูมิลำเนาซื้อราคารวมกันไม่เกินห้าหมื่นบาท

(ค)บุหรี่ปริมาณไม่เกินสองร้อยมวนหรือซิการ์หรือยาเส้นปริมาณไม่เกิน
อย่างละสองร้อยห้าสิบกรัมหรือหลายชนิดรวมกันปริมาณไม่เกินสองร้อยห้าสิบกรัม
แต่ทั้งนี้บุหรี่ต้องมีปริมาณไม่เกินสองร้อยมวน

(ง)สุราปริมาณไม่เกินหนึ่งลิตร

๒ เขตปลอดอากร

หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศโดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

๒.๑ พระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๐

มาตรา ๑๓๗ ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นหรือคืนอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๑๕๑ ให้ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบแห่งของดังกล่าวที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการ โดยให้รวมถึงของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งโรงงานหรืออาคารในเขตปลอดอากร

(๒) ของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(๓) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น
ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

การยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา๑๕๒ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุหรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น

การนำของหรือวัตถุดิบตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การ

ครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าวดังเฉพาะในพื้นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การปล่อยของที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสองออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร การครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้นนับแต่วันที่นำออกจากเขตปลอดอากร โดยถือเสมือนว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

การนำของเข้าหรือการปล่อยของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๒.๒ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและยกเว้นอัตราอากรศุลกากร ตามมาตรา๑๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ลงวันที่๓๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๙

(๑๓) ของที่ได้จากการนำวัตถุดิบเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดในลักษณะอุตสาหกรรมในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรี ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมแห่งประเทศไทย ซึ่งนำเข้ามาจำหน่ายหรือบริโภคภายในประเทศ ให้ลดอัตราอากรลงเหลือในอัตราร้อยละ๐

การลดอัตราอากรสำหรับของตาม(๑๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

๓ ข้อแตกต่างระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับเขตปลอดอากร

๓.๑คลังสินค้าทัณฑ์บนจึงมีลักษณะเป็นคลังสินค้าเดี่ยวเพื่อรับฝากสินค้า หรือเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่นำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศมาผลิตร่วมกับวัตถุดิบภายในประเทศเพื่อผลิตเป็นสินค้าแล้วส่งออกไปต่างประเทศหรือเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทอื่นๆตามที่กฎหมายว่าด้วยศุลกากรและระเบียบปฏิบัติที่กรมศุลกากรกำหนด แต่หลายคนเข้าใจว่าเขตปลอดอากรเป็นเขตสิทธิพิเศษทางภาษีอากรประเภทเดียวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนแต่ได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่าคลังสินค้าทัณฑ์บนและมีระบบควบคุมทางบัญชีเข้มงวดน้อยกว่าคลังสินค้าทัณฑ์บน จึงสามารถอำนวยความสะดวกในการโอนย้ายวัตถุดิบระหว่างโรงงานที่อยู่ในเขตปลอดอากรเดียวกัน แต่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและระเบียบปฏิบัติของกรมศุลกากร เขตปลอดอากรมีความแตกต่างที่สำคัญจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

๓.๒ การจัดตั้งเขตปลอดอากรถือเป็นโครงการพัฒนาที่ดินขนาดใหญ่ให้เป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์หรือธุรกิจอสังหาริมทรัพย์สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมหรือศูนย์บริการที่เกี่ยวข้องในเขตปลอดอากรโดยผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค

เพื่อรักษาสภาพ แวดล้อมและสามารถอำนวยความสะดวกกับผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงมีลักษณะอย่างเดียวกัน กับนิคมอุตสาหกรรมแต่มีข้อแตกต่างที่การจัดตั้งและการบริหารจัดการภายในนิคมอุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและอยู่ในการกำกับควบคุมของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สำหรับเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์กรรมบางแห่งที่ตั้งก่อนอาจขออนุมัติจัดตั้งเป็นเขตปลอดอากรภายหลังเพื่อเพิ่มมูลค่าอสังหาริมทรัพย์โดยกำหนดให้เป็นเขตสิทธิพิเศษทางภาษีอากรต่อไป

๓.๓ การจัดตั้งเขตปลอดอากรแบ่งออกได้เป็น๒ขั้นตอนโดยขั้นตอนแรกผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องยื่นขออนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรต่อ ส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร ภายหลังได้รับอนุมัติเป็นเขตปลอดอากรแล้ว ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการในเขตปลอดอากรจะต้องยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรต่อกรมศุลกากรเช่นเดียวกัน

ดังนั้นผู้ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีอากรของเขตปลอดอากรจึงมิใช่ผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรแต่เป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่ได้รับอนุมัติจากกรมศุลกากรแต่อาจรวมถึงผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรเอง หากได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรด้วย

๓.๔ เขตปลอดอากร ต้องอยู่ในบังคับของกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย จึงมีฐานะเป็นชุมชนอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ นอกจากนี้ยังต้องอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติจัดสรรที่ดินพ.ศ.๒๕๔๓ด้วย การดำเนินการก่อสร้างชุมชนอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมมีค่า ใช้จ่ายสูงจึงต้องเป็นโครงการขนาดใหญ่เพื่อให้สามารถลดต้นทุนต่อหน่วยให้ต่ำลง

ดังนั้นการตัดสินใจเลือกเขตสิทธิพิเศษทางภาษีอากรแบบใดจึงต้องพิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะการประกอบการของตนเพื่อให้สามารถลดต้นทุนด้านภาษีอากรในการผลิตสินค้าหรือการให้บริการเป็นสำคัญ

:ชนิต ศุทธยาสัย